

Tisdag 18 januari 2000

26. förväntar sig att stödet till utbildning av mänskliga resurser rättar sig efter behoven och framtidens tillväxtmarknader; kräver därför intensivare ansträngningar för att utröna framtida efterfrågan på tjänster som kräver särskild kompetens och för att stödja överföring av teknik till de små och medelstora företagen.

27. understryker vikten av att stödja program med specifika åtgärder som främjar återinträde på arbetsmarknaden för arbetslösa över 40 år; dessa personer bildar en grupp som har svårigheter att anpassa sig till ny teknik och till företagens nuvarande krav.

Industri

28. anser det vara viktigt att man framför allt i sammanhållningsländerna utvidgar forskningsinfrastrukturen genom att placera högre utbildning och läroanstalter så att de bättre tjänar invånarna i mindre utvecklade regioner och gör det lättare för utbildade personer att stanna kvar i sin hembygd.

29. uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fästa större uppmärksamhet vid program för utnyttjande av energikällor med låg energiförbrukning och investering i förnybara energikällor för att uppnå en hållbar regional utveckling.

Konkurrenspolitik

30. påpekar på nytt att program som stöds av nationella och regionala myndigheter skall vara fullständigt förenliga med Europeiska unionens konkurrenspolitik och bestämmelser, särskilt när det gäller tillämpningen av sådan politik och sådana bestämmelser med avseende på statligt stöd.

*
* *

31. uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

8. Sjätte periodiska rapporten

A5-0107/1999

Europaparlamentets resolution om den sjätte periodiska rapporten om den sociala och ekonomiska situationen i Europeiska unionens regioner (SEK(1999) 66 – C5-0120/1999 – 1999/2123(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den sjätte periodiska rapporten (SEK(1999) 66 – C5-0120/1999).
- med beaktande av artikel 8 i förordning (EEG) nr 2083/93 av den 20 juli 1993 om en reform av Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽¹⁾.
- med beaktande av förordning (EEG) 2082/93 av den 20 juli 1993 om ändring av förordning (EG nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter ⁽²⁾.
- med beaktande av förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽³⁾.
- med beaktande av gemenskapen enligt EG-fördragets artikel 2 och 3.2 har till uppgift att främja jämställdhet mellan kvinnor och män och undanröja bristande jämställdhet, samt av gemenskapens fjärde handlingsprogram för jämställdhet mellan kvinnor och män (1996-2000) (KOM(1995) 381) och sin resolution i detta ämne av den 17 november 1995 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 193, 31.7.1993, s. 34.

⁽²⁾ EGT L 193, 31.7.1993, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 323, 4.12.1995, s. 167.

Tisdag 18 januari 2000

- med beaktande av kommissionens första rapport om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(1996) 542 – C4-0016/1997) och sin resolution av den 19 november 1997 i detta ämne ⁽¹⁾.
 - med beaktande av utvecklingsprogrammet för det europeiska området och sin resolution av den 2 juli 1998 om den fysiska planeringen och utvecklingsprogrammet för det europeiska området ⁽²⁾.
 - med beaktande av artikel 160 i arbetsordningen.
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regionalpolitik, transport och turism, yttrandet från fiskeriutskottet (A5-0107/1999), och av följande skäl.
- A. Enligt artiklarna 2 och 158 i EG-fördraget är det ett huvudmål för Europeiska unionen att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen och att detta skall stödjas genom att det skapas en inre marknad och upprättas en ekonomisk och monetär union.
- B. Strukturpolitiken har reformerats utgående från tanken på koncentration, förenkling och effektivitet och medlemsstaterna och regionerna har fått ökat ansvar.
- C. Såväl gemenskapens region- och strukturpolitik som de finansiella ramar som uppdragits för denna politik är av en långsiktig karaktär.
- D. Enligt artikel 299.2 i EG-fördraget har unionen, med beaktande av sina mål på den ekonomiska och sociala sammanhållningens område, återigen förpliktat sig att stöda en hållbar utveckling i de yttersta randområdena, stöda framväxten av nyskapande konkurrenskraftiga sektorer inom dessa områden, avhjälpa deras eftersläpning inom utvecklingen och kompensera den sammanlagda och bestående verkan av olika utvecklingshämmande faktorer som de lider av.
1. Parlamentet konstaterar med tillfredsställelse att den sjätte periodiska rapporten framlagts, en rapport som tillsammans med den femte periodiska rapporten och den första sammanhållningsrapporten av 1996 ger en omfattande och detaljerad beskrivning av den ekonomiska och sociala situationen i unionens regioner och av utvecklingstendenserna i dem samt erbjuder en solid grundval för utarbetandet av strukturpolitiska prioriteringar på unionsnivå.
 2. gläder sig åt att dessa rapporter år för år blivit bättre vad gäller kvaliteten på de utvecklingsfaktorer som beskrivs och analyseras och särskilt att där också fått ingå en analys av mjuka faktorer som är svåra att mäta; hälsar med tillfredsställelse att tidsramarna utvidgats så att effekterna av konjunkturväxlingar kan uppvägas.
 3. konstaterar att det på ett flertal ställen i rapporten hänvisats till att de statistiska parametrarna är osäkra och bekräftar sitt intresse av fortsatta stärkta ansträngningar för att fastställa, insamla och analysera representativa indikatorer, framför allt på det regionala planet och med tanke på länderna i Central- och Östeuropa; beklagar att växelverkan mellan enskilda faktorer inte analyserats och föreslår att det i fortsättningen skall tas större hänsyn till denna aspekt, på ett sätt som motsvarar de komplicerade sammanhangen mellan orsak och verkan.
 4. hälsar med tillfredsställelse att ett avgörande steg tagits vad gäller kvaliteten av analysen av regionala data, men konstaterar samtidigt att större insikter måste vinnas på detta område; beklagar däremot att det inte gjorts några som helst särskilda analyser av öregionerna och de yttersta randområdena, som alla i olika grad befinner sig i en särskilt svår situation; anser med tanke på detta att ESDP (programmet för utveckling av det europeiska området) behöver genomföras för att garantera en balanserad territoriell utveckling, särskilt inom öregionerna och de yttersta randområdena inom Europeiska unionen.
 5. glädjer sig över kvaliteten på hela den andra delen av den periodiska rapporten om konkurrensfaktorer; denna del öppnar nya perspektiv som är av stort intresse med tanke på det mål som består i ett verkligt balanserat projekt för utveckling av Europeiska unionen med flera olika utvecklingscentra, och sammanfattar på ett anmärkningsvärt sätt dimensionen centrum-periferi i Europa kring begreppet konkurrenskraft.
 6. konstaterar med tillfredsställelse att kommissionen i sin sjätte rapport tagit fasta på somliga av de rekommendationer som parlamentet framställt i sin resolution av den 29 juni 1995 ⁽³⁾ om den femte periodiska rapporten, särskilt rekommendationen om konkurrenskraft och utvidgning; konstaterar att de analyser om inverkan av statliga stöd samt av nationell politik och gemenskapspolitik som det efterfrågat ingår i den första sammanhållningsrapporten som offentliggjordes 1996.

⁽¹⁾ EGT C 371, 8.12.1997, s. 89.

⁽²⁾ EGT C 226, 20.7.1998, s. 42.

⁽³⁾ EGT C 183, 17.7.1995, S. 33.

Tisdag 18 januari 2000

7. yrkar på att ingenting av innehållet får gå förlorat i och med att sammanhållningsrapporten och den periodiska rapporten sammanförs till en enda treårsrapport; uppmanar kommissionen att i sin nästa rapport utvidga analyserna om regionernas konkurrenskraft så att de också kommer att omfatta länderna i Central- och Östeuropa; uppmanar än en gång kommissionen att vid utvärderingarna ta med behovet av att lyfta fram den informella ekonomin och göra den till en del av näringslivet, eftersom den utgör en väsentlig faktor för den ekonomiska situationen i en region.

8. frågar sig vilka följder utvidgningen kommer att få med tanke på fördelningen av strukturfonderna, särskilt för de yttersta randområdena; uppmanar kommissionen att i sin kommande rapport om ekonomisk och social sammanhållning reservera ett särskilt kapitel för en undersökning av vilka effekter på den ekonomiska och sociala utvecklingen i de yttersta randområdena de åtgärder fått som antagits med tillämpning av artikel 299.2 i EG-fördraget.

9. konstaterar med tillfredsställelse de framsteg som under de senaste åren gjorts av många fattiga europeiska regioner, då det väsentligen handlat om sådana regioner som haft ett mycket svårt utgångsläge och som under den statistiska period som undersökts blivit delaktiga av de vinster den europeiska integrationen fört med sig; understryker dock att den kraftiga tillväxten av BNP per capita som konstaterats mellan 1991 och 1996 (från 45 till 59 på en skala med 100 som index) också berott på att de tyska delstater som är berättigade till bidrag enligt mål 1 knappat in på övrigas försprång och att tillväxten, frånsett denna utveckling, är mindre (från 56 till 61 på en skala med 100 som index).

10. konstaterar med tillfredsställelse att de fattigaste regionerna gjort stora framsteg de övrigas försprång, uttryckt i BNP per capita; är oroligt över att denna utveckling över hela Europa i huvudsak betingats av produktivitetsökningar, och endast i ringa grad av ökad sysselsättning; uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vid valet av utvecklingsstrategier ägna vederbörlig uppmärksamhet åt de sysselsättningsskapande åtgärder som antagits.

11. inser att tendenserna till en nominell konvergens på det nationella planet ännu inte inom alla sektorer går hand i hand med en reell konvergens på det regionala planet; påpekar därför att skilljelinjerna numera i allt högre grad löper mellan de olika regionerna och att skillnaderna mellan de fattigaste och de rikaste regionerna nu liksom förr är mycket stora; är oroligt över att ökningen av arbetslösheten drabbat olika regioner i högst olika grad; betonar den oroväckande faktorn att arbetslösheten i de 25 värst drabbade regionerna i genomsnitt uppgår till 23,7 procent, medan den endast uppgår till 4 procent i de 25 regioner där arbetslösheten är lägst; man kan konstatera att det finns ett samband mellan arbetslöshet och låg inkomst per capita, och arbetslösheten kan därför inte längre kopplas till omstruktureringsprocesser i industriländerna; yrkar på att det skall tas ökad hänsyn till regionala realiteter, inklusive långa avstånd, låg befolkningstäthet och hårt klimat och framför allt sådana regionala realiteter som ligger till grund för arbetslösheten, och kräver att de statliga, interregionala och gränsöverskridande aspekterna av den regionala sammanhållningen i framtiden skall ingå i treårsrapporterna om ekonomisk och social sammanhållning.

12. ser sig föranlåtet understryka att en undersökning av hur utvecklingen av den regionala BNP förlöpt inom olika områden klart utvisar att det råder synnerligen komplicerade skillnader mellan de olika regionerna; dessa skillnader hänger samman med tre väsentliga förhållanden som alla kräver en förstärkning av den territoriella sammanhållningen inom Europa.

- i den centrala delen av Europa är tillväxten fortsättningsvis mycket hög och detta innebär att de mest dynamiska centerna i Europa stärks i högre grad än genomsnittet för gemenskapen.
- vissa regioner på Grekiska halvön, i Irland samt de tyska delstaterna inom mål 1-områdena har snabbt knappat in på det övriga Europas försprång, något som står i bjärt kontrast med den svaga tillväxten inom flertalet regioner i Grekland, största delen av Mezzogiorno (södra Italien), öarna och andra regioner på Iberiska halvön.
- många avlägsna regioner som inte är berättigade till bidrag enligt mål 1 uppvisar en svag tillväxt som är avsevärt lägre än genomsnittet för Europa; detta är fallet bland annat i de skandinaviska länderna, i Frankrike och i mindre utsträckning i Förenade Kungariket och Italien.

13. erinrar om vad man kommit fram till i rapporten, nämligen att 50 procent av arbetslösheten är att hänföra till kategorin strukturell arbetslöshet; delar kommissionens åsikt om att en bred ekonomisk bas utgör förutsättningen för att en region skall utvecklas positivt och arbetstillfällen skapas och bevaras; vidhåller att främjandet av näringslivets konkurrenskraft och miljömässiga hållbarhet, och av infrastruktur med anknytning till näringslivet, måste stå i centrum för strukturpolitiken.

14. påpekar med eftertryck att sysselsättningssituationen i medlemsstaternas olika regioner är så pass särpräglad för att det är medlemsstaternas myndigheter som är bäst skickade att vidta sysselsättningsfrämjande åtgärder; önskar att kommissionen skall behandla sitt program såsom ett komplement till den nationella politiken.

Tisdag 18 januari 2000

15. betonar nödvändigheten av integrerade åtgärder för bekämpning av den strukturella arbetslösheten; hänvisar särskilt till att det behövs åtgärder för omskolning och vidareutbildning av arbetskraften.
16. påpekar den positiva effekt som de små och medelstora företagen har på sysselsättningen; påpekar att frågan om hur företagarpotentialen på detta område kan stärkas måste ägnas ökad uppmärksamhet, och att tjänsterna för dessa företag måste vidareutvecklas; påpekar att en effektiv användning av stöden förutsätter att stödåtgärderna avpassas till de diversifierade åtgärderna till förmån för små och medelstora företag och stärkande av nya företag; anser att områden med eftersläpning inom utvecklingen bör ha möjlighet att använda ekonomiska incitament som inte snedvrider konkurrensen till att skapa likvärdiga förutsättningar för företagen att bedriva sin verksamhet, exempelvis för att lösa problem med långa avstånd; detta kunde vara ett sätt att stöda företagsetableringar i dessa områden.
17. uppmärksammar att en okontrollerad flyttning ökar de regionala skillnaderna mellan många regioner och att utflyttningsområdenas näringsliv råkar in i en nedåtgående spiral så att befintlig infrastruktur inte använts till sin fulla kapacitet.
18. betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste inrikta de politiska strategierna på företagens ekonomiska krav, framför allt när dessa är kopplade till skapandet av sysselsättning.
19. konstaterar med oro att vissa personer i allt högre grad blir utestängda från arbetsmarknaden och är högre än genomsnittet, särskilt att antalet arbetslösa bland kvinnor och ungdomar; påminner medlemsstaterna och kommissionen om att de enligt strukturfondsbestämmelserna är skyldiga att sörja för att alla får lika möjligheter; stöder kommissionens ansträngningar att låta den politik som inriktas på dessa grupper av personer ingå som ett led i andra områden för politiken; anser det nödvändigt att analysen av förutsättningarna för att dessa befolkningsgrupper bättre skall kunna integreras i ökad utsträckning följs upp såsom grundval för framgångsrika handlingsstrategier.
20. är mycket bekymrat över den stora bristen på balans inom områdena forskning och utveckling; påpekar i detta sammanhang betydelsen av överföringen av teknik och kunskaper för att inspirera nyskapandet inom företagen och såsom förutsättning för att resultaten av forskning och utveckling skall omsättas i form av innovativa produkter; föreslår kommissionen och medlemsstaterna att de skall förbättra överförandet av kunskaper mellan regionerna för att verkningarna av framstegen inom vetenskap och teknik i högsta möjliga grad skall kunna göra sig gällande och integrationen i produktionsprocessen främjas.
21. påpekar i detta sammanhang framför allt telekommunikationernas möjligheter; betonar att anslutningarna måste byggas ut framför allt i avlägsna regioner med eftersläpning i utvecklingen.
22. anser att de "mjuka" faktorernas inflytande på tillväxt och sysselsättning är mycket viktigt; instämmer i kommissionens bedömning att strukturpolitiken ger positiva impulser till effektivitet inom de nationella förvaltningarna; anser i detta sammanhang att kommissionens övervakning och tillsyn har en stor betydelse.
23. påpekar än en gång den viktiga roll som de lokala och regionala myndigheterna och aktörerna samt den frivilliga sektorn spelar för att avhjälpa regionala och sociala obalanser; välkomnar att partnerskapet inom ramen för strukturpolitiken förenats med vissa skyldigheter; betonar vikten av institutionella och sociala nätverk för konkurrenskraften; påpekar att strukturpolitiken haft en positiv inverkan på att det skapats en samarbetskultur.
24. uppmanar kommissionen att förbättra de rättsliga grunderna för ett samarbete mellan regioner i medlemsstaterna och i kandidatländerna.
25. bekräftar att gemenskapens finansiella bidrag inom ramen för samfinansieringen endast långsamt kan leda till en utjämning av de ekonomiska och sociala obalanserna; uppmanar kommissionen att noga utvärdera medlemsstaternas ingripanden i regioner för vilka strukturfondsmedel ställts till förfogande och att tillämpa kontrollåtgärderna strikt; uppmanar medlemsstaterna att se till om att finansiella eller politiska ingripanden i bidragsberättigade regioner stärker och stödjer målet ekonomisk och social sammanhållning.
26. påpekar att det särskilt behövs en konsolidering av budgeten såsom förutsättning för att den ekonomiska och monetära unionen och utvidgningen av unionen österut skall kunna genomföras med framgång.

Tisdag 18 januari 2000

27. uppmanar de medlemsstater som ännu inte inlämnat någon tillräcklig stödområdeskarta att omgående göra detta och ber kommissionen att mot bakgrund av resultaten av denna sjätte periodiska rapport skyndsamt göra en bedömning av handlingsprogrammen för regionerna för den nya stödperioden (2000–2006) samt göra allt för att denna stödperiod skall kunna inledas utan dröjsmål.
28. beklagar att kommissionen inte i sin sjätte rapport hänvisar till den regionala betydelse fiskesektorn har i många av EU:s regioner, eftersom fisket är en endogen faktor för den ekonomiska och sociala utvecklingen, och att man därför måste bibehålla en strukturpolitik som tar hänsyn till dess särdrag för att effektivt kunna bidra till den ekonomiska och sociala utvecklingen i unionens regioner.
29. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

9. Vitbok om modernisering av reglerna om tillämpning av de tidigare artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget

A5-0069/1999

Europaparlamentets resolution om kommissionens vitbok om modernisering av reglerna om tillämpning av artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget (KOM(1999) 101 – C5-0105/1999 – 1999/2108(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens vitbok om modernisering av reglerna om tillämpning av artiklarna 85 och 86 ⁽¹⁾ i EG-fördraget (KOM(1999) 101 – C5-0105/1999).
 - med beaktande av sin resolution av den 18 juli 1997 om grönboken om vertikala begränsningar i EG:s konkurrenspolitik ⁽²⁾.
 - med beaktande av sin resolution av den 9 februari 1999 om 27:e rapporten om konkurrenspolitiken ⁽³⁾.
 - med beaktande av sitt yttrande av den 15 april 1999 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning nr 19/65/EEG om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden och om förslaget till rådets förordning om ändring av rådets förordning nr 17, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 ⁽⁴⁾.
 - med beaktande av resultaten av en utfrågning på det här temat i utskottet för ekonomi och valutafrågor den 22 september 1999.
 - med beaktande av artikel 160 i arbetsordningen.
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A5-0069/1999), och av följande skäl.
- A. Konkurrenspolitiken är en grundläggande del av den sociala marknadsekonomin.
- B. En effektiv konkurrenspolitik främjar de europeiska företagens konkurrenskraft.
- C. En fungerande konkurrenspolitik ligger framförallt även i konsumenternas intresse, eftersom konkurrensen tvingar företagen att ständigt tillhandahålla bättre produkter och tjänster till lägre priser.
- D. Den nuvarande ordningen för genomförande av konkurrensbestämmelser i Europa har förblivit nästan oförändrad sedan den inrättades under gemenskapens första år, och detta trots att de yttre förutsättningarna för konkurrenspolitiken förändrats avsevärt.

⁽¹⁾ Nuvarande artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget.

⁽²⁾ EGT C 286, 22.9.1997, s. 347.

⁽³⁾ EGT C 150, 28.5.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 422 och 424.